

Ο λόγος τού Θεού είναι νόμος... Ή μήπως όχι;

Ο Θεός προειδοποιεί τον Αδάμ:



«Και ο Κύριος ο Θεός έδωσε προσταγή στον Αδάμ, λέγοντας: “Από κάθε δέντρο τού Παραδείσου θα τρως ελεύθερα, από το δέντρο τής γνώσης τού Καλού και του Κακού, όμως, δεν θα φας απ’ αυτό· επειδή, την ίδια ημέρα που θα φας απ’ αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε”» (Γένεσις, 2: 16-17).

Κι όμως... Ο Αδάμ έζησε μόνο...930 χρόνια:

«Και όλες οι ημέρες του Αδάμ, που έζησε, έγιναν 930 χρόνια· και πέθανε» (Γένεσις, 5: 5).

Για πάμε όμως και λίγο παρακάτω...

Ο Θεός υπόσχεται στον Αβραάμ:

«Εκείνη την ημέρα ο Κύριος έκανε διαθήκη στον Άβραμ, λέγοντας: “Στο σπέρμα σου έδωσα αυτή τη γη, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό τον μεγάλο, τον ποταμό Ευφράτη...”» (Γένεσις, 15: 18).

Ο Κύριος όμως, στην συνέχεια δεν αποδεικνύεται και τόσο...«μπεσαλής», καθώς αρχίζει και κάνει...«εκπτώσεις»:

«Θα δώσω σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα, τη γη τής παροικίας σου, ολόκληρη τη γη Χαναάν, σε αιώνια κατάσχεση· και θα είμαι ο Θεός τους» (Γένεσις, 17: 8).

Αν ο ίδιος ο Θεός εμφανίζεται τόσο ανακόλουθος στα λόγια του, σε ποιον να δείξεις μετά εμπιστοσύνη;...